సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 11-10-2002, శృంగవృక్షం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఉన్నది ఒక్కటే వస్తువు. దానినే బ్రహ్మం అని, భగవంతుడు అని, ఆత్మ అని, చైతన్యం అని పిలుస్తారు. నీకు, నాకు ఈ సృష్టికంతకు ఆధారంగా ఉన్న వస్తువు ఒక్కటే. ఆ ఉన్న వస్తువుతో బ్రహ్మంతో మనం ఒకటి అవ్వాలి అదే మానవుడి జీవితలక్ష్యం. దేహప్రారబ్దమును బట్టి వచ్చేది ఏదో వస్తుంది. రానిది ఏదో రాదు. ఈ సృష్టిలో దేని గురించి దు:ఖపడవద్దు. సంఘటనలు మీకు అనుకూలంగా ఉన్నట్లు అనిపించినా, వ్యతిరేకంగా ఉన్నట్లు అనిపించినా ప్రపంచంలో ఏ సంఘటన గురించి దు:ఖపడవద్దు. దు:ఖపడటానికి తగిన విషయం ఈ లోకంలో ఏదీ లేదు. ప్రారబ్దంలో ఏది ఉంటే అది వస్తుంది. మీరు కోరుకుంటే ఎక్కువ రాదు, కోరిక లేకపోతే తక్కువరాదు. ఈ విశాలమైన సృష్టిలో భగవంతుడు మీదేహానికి ఏది కేటాయిస్తే అది వస్తుంది. కోరుకొంటే గాని రాదు అని మనం అనుకొంటాము. కోరుకొంటే ఎక్కువరాదు, దానివలన మనస్సు పాడవుతుంది. ప్రతీదీ ఈశ్వర సంకల్పం ప్రకారం జరుగుతుంది. ఆయన ఆజ్ఞ లేకుండా ఈ సృష్టిలో ఏదీ జరుగదు. సాధకులకు అతినిద్ర పనికిరాదు, అతిభోజనం పనికిరాదు, అతిసంభాషణ పనికిరాదు, అతిస్నేహం పనికిరాదు. సాధకులు అందరూ ఈ మాటలు దృష్టిలో పెట్టుకోవాలి. ఉన్నది బ్రహ్మమే, అందులో నీవు ఐక్యం అవ్వాలి. దేహమునేను అనే భావన తీసివేస్తే గాని నీవు బ్రహ్మంలో ఐక్యం అవ్వలేవు, బ్రహ్మంతో ఒకటిగా ఉండలేవు. అన్ని అనర్థాలకు దేహము నేను అనే భావనే కారణం. ఈ రోజు ఉదయం ఒక డాక్టరుగారు ఫోన్ చేసి నాన్నగారు నాకు ఏమీ వద్దు, నాకు మోక్షం కావాలి అని అంటున్నారు. మీరు చెప్పే విషయం హృదయంలో నుండి వస్తూ ఉంటే, మీ హృదయంలో భగవంతుడు ఉన్నాడు కదా, మీకు నిజంగా ఏమీ అక్కరలేదు అన్న విషయం భగవంతుడికి తెలుస్తూఉంటే మీ కోరికతో సంబంధంలేకుండా మీకు మోక్షం ఇస్తాడు అని చెప్పాను.

సాధ్యమైనంత వరకు మనస్సును నిర్మలంగా, నిశ్చలంగా, పవిత్రంగా, శాంతిగా, ఏకాగ్రంగా పెట్టుకోండి. మనస్సు శాంతిగా ఉంటే మనం చేసేపని బాగా చేయగలము, ప్రకృతి మనకు సహకరిస్తుంది కొంతమంది ఎప్పుడూ విసుగుగా ఉంటారు, విసుగు ఉన్నవాడికి జ్ఞానం రాదు. గీతలో భగవంతుడు ఏమి చెప్పాడు అంటే నీ హృదయంలో నేను ఉన్నాను అని నీకు తెలియకపోయినా, నీ మనస్సు నీకు తెలుస్తోందికదా. తెలుసున్న మనస్సును బాగుచేసుకొంటే తెలియని నేను నీకు వ్యక్తమవుతాను అని చెప్పాడు. మనస్సు అందరికి తెలుస్తోంది కదా. తెలిసినదానిని బాగుచేసుకొంటే తెలియనివస్తువు మనకు స్వరూపంగా వ్యక్తమవుతుంది. మనస్సుతో భగవంతుడిని తెలుసుకోలేము, మనస్సు అణిగినచోట భగవంతుడు స్వరూపంగా మనకు వ్యక్తమవుతాడు. భగవంతుని యందు మనకు

నిజమైనభక్తి లేదు, అదే పెద్దలోపం. భక్తి ఉంది అని మనం నోటితో చెప్పినా మనకు లోపల ఎంతవరకు అర్హత ఉందో, పక్వత ఉందో భగవంతుడు చూస్తాడు. మనం ఇంకా పచ్చిగానే ఉన్నాము. ఈశ్వరుని కరుణకు ఇంకా పాత్రులం కాలేదు. అభ్యాసం చేయమని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. జప, ధ్యానములే అభ్యాసం. అభ్యాసం వలన, వైరాగ్యం వలన మనస్సు స్వాధీనంలోనికి వస్తుంది. బ్రహ్మంలో ఐక్యం అవ్వటమే మన జీవిత గమ్యం. మనం ఏ మార్గంలో ప్రయాణం చేసినా గమ్యాన్ని మర్చిపోకూడదు, మనం ఏదైతే పొందాలో ఆ గమ్యాన్ని మనం మిస్ అవ్వకూడదు. ఉన్న వస్తువును మనవారు విష్ణువుగా, శివుడుగా, దేవిగా ఆరాధిస్తారు. బ్రహ్మంను చేరటానికి ఇవి మూడు ద్వారాలు. మనం ఏదో ద్వారం గుండా బ్రహ్మంలో ఐక్యం అవ్వవచ్చు. పరబ్రహ్మంలో ఐక్యంఅవ్వటానికి ఆచార్యుడు కూడా ఒకద్వారం. ఆచార్యుడికి శాస్త్ర పాండిత్యంతోపాటు అనుభవం కూడా ఉండాలి. వాడే ఆచార్యుడు. మనం ఏ ద్వారం గుండా ప్రవేశించినా పొందే వస్తువు ఒక్కటే.

రామకృష్ణుడు భగవంతుడుని కాళీరూపంలో ఆరాధించాడు, త్యాగరాజు రాముని రూపంలో ఆరాధించాడు, మీరాభాయి కృష్ణుని రూపంలో ఆరాధించింది కాని వీరు అందరూ పొందేది ఒక్కటే. దేవిని సరస్వతిగా, లక్ష్మిగా, దుర్గగా ఆరాధిస్తారు. సరస్వతి అనుగ్రహం వలన వివేకం కలుగుతుంది, జ్ఞాపకశక్తి కలుగుతుంది. లక్ష్మి అంటే కేవలం డబ్బు కాదు, సంకల్ప శక్తి. ధృడమైన సంకల్పమే లక్ష్మి. గాంధీగారికి అటువంటి ధృడమైన సంకల్పం ఉండేది. ఏదైనా మంచిపని చేయాలని సంకల్పించుకొన్నప్పుడు ప్రాణం ఇవ్వటానికి కూడా ఆయన సిద్ధంగా ఉండేవారు. బద్ధకం, సోమరితనం, దురలవాట్లు, దురాచారములు ఉన్నచోట్ల లక్ష్మి ఉండదు. దుర్గ అంటే క్రియాశక్తి మనం ఏదైతే సంకల్పించుకొన్నామో దానిని కార్యరూపంలో పెట్టాలి అదే దుర్గ. ఈ ముగ్గురు అంటే సరస్వతి, లక్ష్మి, దుర్గ మనకు అవసరమే. ఇప్పుడు దేవీ నవరాత్రులు జరుగుతున్నాయి. ఈ తొమ్మిది రోజులు మనం సాధన చెయ్యాలి. మనలో చెడుఅలవాట్లు ఏమి ఉన్నాయి, బ్రహ్మానుభవం పొందటానికి ఏమి అడ్డువస్తున్నాయి అని చూసుకోవాలి. మనలో చెడు అలవాట్లు, దుర్గుణాలు ఏమి ఉన్నాయో చూసుకొని వాటిలో నుండి విడుదల చేయమని ఈ తొమ్మిది రోజులు ఉపాసన చేయాలి. ఒక మనిషి మనకు ఉపకారం చేయవచ్చు, ఒక మనిషి అపకారం చేయవచ్చు. ఉపకారం జ్ఞాపకం పెట్టుకొంటే కృతజ్ఞత వస్తుంది. అపకారం జ్ఞాపకం పెట్టుకొంటే కోపం, ద్వేషం వస్తాయి. మనం పతనమవుతాము. అందువలన ఈ దేవీ నవరాత్రులు టైములో ఏమిచేయాలిఅంటే ఎవరైనా అపకారం చేస్తే అది మర్చిపోవటానికి, ఉపకారం చేస్తే అది జ్ఞాపకం పెట్టుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. మనలో ఒక చిన్న బలహీనత ఉన్నా పునర్జన్మ వచ్చేస్తుంది. అందువలన మనలో ఏ బలహీనతలు ఉన్నాయో చూసుకొని వాటిలోనుండి విడుదల చేయమని దేవిని ప్రార్థించాలి. ఇలా తొమ్మిది రోజులు సాధనచేస్తే, ఉపాసనచేస్తే

విజయదశమి రోజున మనకు విజయం కలుగుతుంది, మనం కొత్తవారము అయిపోతాము. మనకు ఉమ్మివస్తే రోడ్డు ప్రక్కన గాని, ఇంటి దగ్గర అయితే సింఖ్‌లలో గాని వేస్తాము. ప్రభుపాద ఏమిచెప్పాడు అంటే మీకు చెడుతలంపులు వస్తూ ఉంటే మీకు వచ్చే ఉమ్ములను ఆ చెడుతలంపుల మీద వేయండి అని చెప్పాడు. పుణ్యబలం లేని వాడికి మంచి మాటలు వినాలని ఉండదు, మంచి మాటలను మననం చేయాలని ఉండదు, మంచిని ఆచరించాలని ఉండదు. పూర్వజన్మలలో సత్కర్మ చేసి ఉండకపోతే మంచి మాటలు శ్రవణం చేయాలనే తలంపుకూడా రాదు. కొంతమంది 100 సంవత్సరాలు బ్రతుకుతారు అసలు జ్ఞానం పొందాలనే తలంపు కూడా లేకుండా శరీరం విడిచిపెట్టిపోతారు. ఆ జన్మలు వృధా. మనస్సు ఎప్పుడూ విషయాలను చింతిస్తూ ఉంటుంది, అలా విషయాలను చింతిస్తూ ఉంటే బంధంలో పడతావు, అదే మనస్సు ఆత్మను చింతిస్తే మోక్షం కలుగుతుంది. గాలివాన వచ్చినప్పుడు సముద్రంలో ఉన్నపడవ పరిస్థితి ఎలా ఉంటుందో విషయాలను చింతించే జీవుడి పరిస్థితి కూడా అలాగే ఉంటుంది. గీతకృష్ణుడు చెప్పాడు అని మనం అనుకొంటున్నాము కాదు ఆత్మ చెప్పింది, కృష్ణుడు ఆత్మఅయి చెప్పాడు. ఆత్మను ఎలా పొందాలో ఆత్మే చెప్పింది. మనకు స్థిరచిత్తంలేదు. భగవంతుడు ఉన్నాడా లేడా అని ఏ గంటకు ఆగంట అనుమానించే వాడికి ఇంక భగవంతుడి మీద మనస్సు ఏమి నిలబడుతుంది. మనం ఏదైనా పనిచేయాలి అనుకొంటున్నాము అనుకోండి. ప్రశాంతంగా కూర్చొని ఆపని చేయటం మంచిదా, మంచిదికాదా ఆపని చేయటం వలన మనకు ఉపకారము ఉందా, సమాజానికి ఏమైనా ఉపకారం ఉందా అని ఆలోచిస్తే అది చెడ్డపని అనుకోండి దాని వలన నీకు చేటు, సమాజానికి చేటు అని నీ హృదయం చెపుతుంది. కాని హృదయం చెప్పింది మన వాసన విననివ్వదు. ఇది మీరు గ్రహించాలి. అందువలన పూర్తిగా వాసనాక్షయం అయితే గాని మోక్షం రాదు. రమణభాషణలలో కూకటివేరు అని వస్తోంది అది ఏమిటి అని అడుగుతున్నారు. కూకటివేరు అంటే దేహము నేను అనే భావనే కూకటి వేరు. నీవు ఆత్మవు కాని దేహాన్నేఆత్మ అనుకొంటున్నావు, అదే కూకటి వేరు.

లౌరి అనే భక్తుడు, అమెరికా దేశస్థుడు రెండు నెలల నుండి ఆశ్రమంలో ఉంటున్నారు. తిరిగి అమెరికా వెళ్ళిపోతూ భగవాన్‌తో మీసన్నిధిని విడిచిపెట్టి వెళ్ళటం కష్టంగా ఉంది. నేను అమెరికా వెళ్ళవలె. సద్గురు సందేశాన్ని అర్ధిస్తున్నాను. నేను మీకు దూరంగా ఉన్న రోజులలో నేను మననం చేసుకోవటానికి, నేను ఆచరించటానికి నాలుగు మంచి మాటలు చెప్పండి అని లౌరి అడుగుతున్నాడు. భగవాన్ ఏమంటున్నారు అంటే నీవు గురువును విడిచిపెట్టి వెళ్ళిపోతున్నాను అంటున్నావు, గురువును విడిచిపెట్టి ఎక్కడికి వెళ్ళిపోతావు. అంతా ఉన్నదే ఆత్మ, చైతన్యం. ఆ చైతన్యమే గురువు. ఆయన నీలోపలే ఉన్నాడు. లోపల ఉన్న గురువుతో అనుబంధం పెట్టుకో. ఇక సందేశం అంటావా నీ లోపల ఉన్నవాడు నిరంతరం

చెబుతూనే ఉంటాడు. వినేబుద్ధి, వినేవివేకం నీకు ఉంటే నేను చెప్పటం ఏమిటి? నీ లోపల ఉన్నవాడు చెపుతూనే ఉంటాడు. నీవు ఒకవేళ వినకపోయినా ఆయన నిన్ను వదలడు. అదే దేవుని దయ. నీవు విన్నా, వినకపోయినా ఆయన చెపుతూనే ఉంటాడు. వినటానికి మీకు విసుగు రావాలి కాని చెప్పటానికి ఆయనకు విసుగులేదు. వాడు దేవుడు. భగవంతునికి ఎందుకు విసుగు రావటంలేదో చెప్పండి? ఆయనలో పాపంలేదు. ఏరకమైన దోషం, ఏరకమైన బలహీనత లేనివాడు ఒక్క భగవంతుడు మాత్రమే. అద్దం మురికిగా ఉంటే నీ మొఖం సరిగా కనబడదు. అలాగే నీ మనస్సు మురికిగా ఉంటే హృదయంలో భగవంతుడు ఉన్నా ఆయన నీకు వ్యక్తం కాడు. నీవు గురువును విడిచిపెట్టి వెళ్ళి పోతున్నాను అంటున్నావు. నీవు ఆత్మను విడిచిపెట్టి ఎక్కడికి వెళ్ళిపోతావు. ఆత్మ అంతటా ఉంది. నీవు అమెరికా వెళితే అక్కడ ఆత్మ లేదా. నీవు ఆత్మను విడిచిపెట్టి ఎక్కడికివెళ్ళలేవు. నీదేహం ఒకచోటనుండి ఇంకో చోటకు కదులుతోంది. నీ దేహం ఎక్కడికి వెళ్ళినా ఆత్మఉంది. ఆత్మకు నీవు దూరంగా ఉండలేవు. ఎందుచేతనంటే అది అంతటా ఉంది, అది చెపుతూనే ఉంటుంది. అది చెప్పిన మాటలను నీ మనస్సు విననివ్వదు, నీలోపల ఉన్న పాపం విననివ్వదు. నీ దేహం నీ కూడా వస్తోంది. నీ గురువు నీ కూడా రాకుండా ఉంటాడా. నీ గురువు నీలోపలే ఉన్నాడు. నీ మనస్సును లోపలకు త్రిప్పు. గురువే ఆత్మ, గురువే బ్రహ్మం, అది తప్పించి ఈ లోకంలో ఏమీలేదు, నీ బేధబుద్ధివలన ఏదో ఉన్నట్లు నీకు అనిపిస్తోంది. జీవితంలో అన్నీ తలంపులే. తలంపులు లేనిది సద్వస్తువు ఒక్కటే. అదే నీకు గురువు, వాడే నీ హృదయంలో ఉన్నాడు. వాడు చెప్పినది విను, సరిపోతుంది. కాని వాడు చెప్పినది వాసనలు విననివ్వవు. వాసనల యొక్క వేగం, కోరికల యొక్క వేగం ఆ ప్రవాహంలో కొట్టుకొని పోతున్నావు గాని లోపల భగవంతుడు ఉన్నాడు, ఆయన చెపుతున్నాడు అని నీ మొఖం అటుత్రిప్పవు. కారణం లేకుండా కోపం వస్తూ ఉంటే ప్రతీదానికి ప్రతిస్పందన వస్తూ ఉంటే, కారణం లేకుండా ఉద్రేకం వస్తూ ఉంటే లోపల పాపం ఎక్కువ ఉంది అని అర్థం. అది మనకు తెలియటం లేదు.

నేను అనే తలంపులేని స్థితిని పొందటమే నాలుగు వేదముల యొక్క సారం. నా దేహం, నా దేహం అని ఎప్పుడూ ఆ శవాన్ని వేసుకొని దాని చుట్టూ తిరుగుతావు, దానిని ఎవరిని మాట అననివ్వవు. మరి గాఢనిద్రలో నీకు దేహం గొడవలేదుకదా, అప్పుడు మీరు సుఖంగా, శాంతిగా ఉన్నారు కదా ఇంక ఎందుకు ఈ దేహాన్ని వేసుకొని, నిరంతరం దాని గొడవలో ఉంటున్నారు. మొసలిని నమ్మినదిని దాటుదామనుకోవటం ఎటువంటిదో నిరంతరం దేహం గొడవలో ఉండి మోక్షం పొందుదామనుకోవటం అటువంటిదే. నీ జీవితంలో జరిగే సంఘటనలు అవి భగవంతుడికి తెలియకుండా జరగటం లేదు, భగవంతుడికి తెలిసే జరుగుతున్నాయి. నీ మొఖాన్నిఆయనవైపుకు త్రిప్పటానికే ఆ

సంఘటనలు జరుగుతున్నాయి. ఎవరిమీద అయినా మీకు బాగా ఇష్టం ఉంది అనుకోండి, వారు మిమ్మల్ని అగౌరవపరచారు అనుకోండి, వారి మీద మీకు మమకారం పోతుంది. అది కూడా భగవంతుడి లీలలో భాగమే. భగవతుడికి తెలియకుండా మన శరీరం చనిపోదు. ఎక్కడికి తీసుకొని వెళ్ళటానికి ఈ శరీరం నుండి సెపరేట్ చేస్తున్నాడో. భగవంతుడి సంకల్పం అద్భుతమైనది. భగవంతుడి లీల అద్భుతమైనది, అపూర్వమైనది అని నీ గుండెకు తాకితే ఇంక నీకు చావు అంటే భయం కూడా పోతుంది.

నీవు ఏ పని చేసినా కృష్ణార్పణం అంటూ చెయ్యి, వ్యక్తిభావనతో చెయ్యవద్దు. అలా చేస్తూ ఉంటే మనస్సు నశిస్తుంది. నీవు ఏదిచేసినా చేసే శక్తి ఎవడు ఇచ్చాడు, భగవంతుడే ఇచ్చాడు. శక్తి భగవంతుడిదే, అది మీది అనుకొంటే అహంకారం పెరుగుతుంది, శక్తి భగవంతుడిదే అనుకొంటే అజ్ఞానం పోతుంది, జ్ఞానం కలుగుతుంది. నాకు ఇష్టమైన పనిని చెయ్యి, నిరంతరం నన్ను స్మరించుకో, నిష్కామకర్మ చేస్తూ ఉండు అలా చేస్తూ ఉంటే నీకు ఎటువంటి బుద్ధిని ఇస్తే ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుందో, ఈశ్వరానుభవం కలుగుతుందో అటువంటి సద్బుద్ధిని నీకు ఇస్తాను అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. నాపట్ల భక్తి కలిగి ఉండు, నీకు బుద్ధి సూక్ష్మతను ఇస్తాను. అప్పుడు నీకు పరాభక్తి కలుగుతుంది. పరాభక్తి వలననే పరతత్వం నీకు తెలుస్తుంది. మనం సాధారణ భక్తులం. ఇంకా పరాభక్తి మనకు రాలేదు. మనకు అన్నీ కావాలి, దేవుడూ కావాలి అది సామాన్యభక్తి, దేవుడే కావాలి, ఇంకేమీ అక్కరలేదు అనేది పరాభక్తి. లౌరి భగవాన్‌కు నమస్కరించి నాకు సత్యాన్వేషణ చేసే బుద్ధిని ప్రసాదించండి అని అడిగాడు. మనకు సత్యాన్వేషణ చేసే బుద్ధి లేదు, అది లేదు అన్న సంగతి కూడా మనకు తెలియటంలేదు. సత్యాన్వేషణ చేసే బుద్ధి లేదు అని ఆయనకు తెలుస్తోంది కాబట్టి అది ప్రసాదించమని అడుగుతున్నాడు. మనకు భక్తి ఉంది గాని సత్యాన్వేషణ చేసేబుద్ధి లేదు. అక్కడ పసుపు వచ్చింది, ఇక్కడ కుంకుమ వచ్చింది, వారికి కోరికలు నెరవేరిపోయాయి అని అటు ఇటు పరుగులు పెట్టటం. ఇది సామాన్య భక్తి, కోరికలతో కూడిన భక్తి, సకామభక్తి కాని నిష్కామభక్తి కాదు. నిష్కామ భక్తి ఉన్నవాడికే సత్యాన్వేషణబుద్ధి కలుగుతుంది. ఆ దేవుడిని ఎలా జపించాలి, ఈ దేవుడిని ఎలా పూజించాలి అనే గొడవే తప్ప లోపలనుండి నేను, నేను అని వ్యక్తమయ్యేవాడు ఎవడు అని వాడిని ప్రశ్నించేవాడు ఒక్కడు కూడా కనబడటం లేదు. అందరికీ అసహజాలే కావాలి గాని సహజం ఎవరికి అక్కరలేదు. ఆ దేవుడు కాదు అని ఈ దేవుడు, ఆ దేవత కాదు అని ఈదేవత ఇలా సంతలో పడి తిరగటమే మన పని. ఇలా సంతలో ఈ శవాన్ని త్రిప్పుతున్నవాడు ఎవడు అని ప్రశించే బుద్ధిమంతుడు ఒక్కడు కూడా కనబడటం లేదు. ఈ గొడవలు అన్నీ కల్పించే దొంగనేను ఎవడు అని విచారణ చేసేవాడు ఒక్కడూ లేడు. మీకు దేవుడిని చూడాలని ఉంది. అంటే చూడాలనుకొనేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు కదా. ఆ చూడాలనే వాడు ఎవడు?

ఎప్పుడైనా వాడి గురించి కొంచమైనా విచారణ చేసారా? నీవు సాధన చేస్తున్నావు అందులో దొంగనేనును కలుపుతున్నారా? నీవు ఏదైతే పోగొట్టుకోవాలో దానిని నీసాధనలో కలపాలి కదా, లేకపోతే వాడు ఎలా పోతాడు. దేహగతమైన నేనును విడిచిపెట్టి సాధన చేస్తే అది ఎలా పోతుంది. నీ పూజలో, జపంలో, ధ్యానంలో దానిని కలపాలి.

సాధన లేకుండా సిద్ధికలుగదు, నీవు ఆత్మసిద్ధిని పొందు, నీవు పొందవలసింది ఏదో పొందు. తరువాత నీ దేహంద్వారా ఏది జరగవలసిఉందో అది సహజంగా జరిగిపోతుంది. దేవుడు ఎక్కడో ఉన్నాడు, నేను ఎక్కడో ఉన్నాను అంటే అది సరియైన స్థితి కాదు. దేవుడు నీకు స్వరూపంగా వ్యక్తమవ్వాలి. దేవుడు నీకు దూరంగా ఉన్నాడు అని అనిపిస్తూ ఉంటే ఆయనను మీ జీవితంలో భాగం చేసుకోండి. కొంతమంది యజమానులు ఎలా ఉంటారు అంటే ఇంటికి అన్నీ తెచ్చి పడేస్తారు కాని అందరూ తన మాటవినాలి, తను చెప్పినట్లు చేయాలి, తన మాటే నెగ్గాలి అంటారు. ఆ కుటుంబ సభ్యులు ఏమంటున్నారు అంటే ఏదో భోజనం పెడుతున్నాడు అని అంతా ఆయన చెప్పినట్లే నడవాలి అంటే ఎలా? మాకు స్వేచ్ఛ ఉండాలి కదా అంటున్నారు. రాజాజీ ఒక మాట చెప్పాడు కృష్ణుడు నేను ఆయుధం పట్టను అని దుర్యోధనుడితో చెప్పాడు, అప్పుడు భీష్ముడు ఏమన్నాడు అంటే నీ చేత ఆయుధం పట్టిస్తాను కృష్ణా అన్నాడు. అంటే ఇక్కడ భగవంతుడు ఒక మాట చెప్పాడు, భక్తుడు ఒక మాట చెప్పాడు. కాని నా మాట ఓడిపోవాలి, భక్తుడి మాటే నెగ్గాలి అని ఆ సమయంలోనే మనస్సులో భగవంతుడు అనుకొన్నాడు అని రాజాజీ చెప్పాడు. కృష్ణుడు ఆడిన మాట తప్పాడు అన్నా ఫరవాలేదు గాని భీష్ముడు గౌరవం నిలబడాలి. కాని మనం అయితే మనమాటే నెగ్గాలి అనుకొంటాము.

మూలతలంపు యొక్క మూలాన్ని తెలుసుకోవటమే నిజమైన విద్య. నీవు నిర్మలంగా నిశ్చలంగా, ప్రశాంతంగా ఉండి మనం నిరంతం నేను నేను అని వాడుతున్నాము, ఈ నేను ఎక్కడ నుండి వస్తోంది? అని విచారణ ఎప్పుడైనా చేస్తున్నావా. నీ హృదయంలో సహజంగా ఉన్న వస్తువును వదలి వేస్తున్నావు. దానిని తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయటం లేదు. నీ మనస్సు నిర్మలం కాకుండా, నిశ్చలం కాకుండా, ఏకాగ్రం కాకుండా నీలోపల ఉన్న బ్రహ్మపదార్థం నీకు తెలియదు. నీవు సాధన చేసి మనస్సును లోపలకు పంపటం నేర్చుకో. దేహము అనేది ఒక వేషం. ఆ వేషం తీసివేస్తే భగవంతుడు నీకు స్వరూపంగా వ్యక్తమవుతాడు. అప్పుడు దేహం చనిపోయినా నేను ఉంటాను అన్న సంగతి నీకు తెలుస్తూ ఉంటుంది. ఇదే మరణానుభవం ద్వారా అమృతానుభవం పొందినవాడు వెంకటరమణుడు. తన దేహం పోయింది, దానిని కాల్చేస్తారు కాని నేను ఉన్నాను. ఉండటం అనే దానికి ఈ దేహానికి ఎట్టి సంబంధం కనబడటం లేదు. ఈ దేహం పోయినా నేను ఉంటాను అనే అనుభవం ఆయనకు కలిగింది. ఒకోసారి జీవితాన్ని ఏదో సంఘటన సడన్‌గా మలుపుత్రిప్పేస్తుంది,

ఏదో కెరటం వస్తుంది అటు గెంటేస్తుంది. ప్రభుపాదకు భాగవతం అంటే చాలా ఇష్టం. ఆయన భార్యకు టీ అంటే ఇష్టం. ఒకసారి టీపొడి కొనటానికి ఇంట్లో డబ్బులు కనబడకపోతే భాగవతం అమ్మేసి టీపొడి కొంటుంది. మామూలుగా భార్య తిట్టిన తిట్లు ప్రభుపాద భరించేవాడు కాని తనకు అభిమానగ్రంథం అయిన భాగవతంను టీపొడి కోసం అమ్మేసరికి ఆ సంఘటనకు ఆయనకు వైరాగ్యం వచ్చింది. సన్యాసం పుచ్చుకొన్నాడు. భాగవతం అమ్మటం అనే కెరటం ఆయనను సన్యాసంలోనికి గెంటేసింది. భగవాన్‌తో అన్నగారు అంటారు నీవు యోగిలాగ కనబడుతున్నావు నీబోటివారికి ఇంటి దగ్గర పని ఏముంది? ఎక్కడికైనా పోరాదా అంటారు. ఆ పరిస్థితిలో మనం ఉంటే మనకు కోపం వస్తుంది. కాని భగవాన్‌కు కోపం రాలేదు, ఎందుచేతరాలేదు? అక్కడ పాపం నశించింది. కోపం రావటానికి అక్కడ ఏమీ లేదు. పైగా అన్నగారు చెప్పింది యదార్థం, ఎక్కడికైనా పోవటం మంచిది, ఎక్కడికి పోవాలి అంటే అరుణాచలం, అరుణాచలం. అది చెప్పింది ఎవరు అంటే హృదయంలో ఉన్నగురువే చెపుతున్నాడు. అంతే బయలు దేరాడు, అతి వేగంగా అరుణాచలం వచ్చిపడ్డాడు. ఆది జన్మాంతర అనుబంధం. మీలో అయినా సరే జన్మాంతర అనుబంధం ఉంటే ఆ స్నేహాలు చనిపోయేవరకు ఉంటాయి, జన్మాంతర అనుబంధం లేకపోతే అమావాస్య రోజున స్నేహం, పౌర్ణమిరోజున బ్రేక్. భగవంతుడు జీవితాలను ఎప్పుడు ఎలా మలుపు తిప్పుతాడో చెప్పలేము. ఈశ్వరుడు అనేవాడు ఉన్నాడు అని, యజమాని ఉన్నాడని, మనకంటే అతీతమైన శక్తి ఒకటి ఉంది అని ముందు అంగీకరించండి, తరువాత సాధన చేయవచ్చు. ఆయనను అంగీకరించ కుండా వేము ఏదో గంతులు వేస్తున్నాము, ముక్కులో గాలి చూసుకొంటున్నాము అంటే కుదరదు.

లౌరి ఏమని చెపుతున్నాడు అంటే మీ మాటలు వింటూ ఉంటే నా చేతిలో ఎన్నో బహుమానాలు పెట్టినట్లుగా ఉంది అన్నాడు. భగవాన్ ఏమన్నారు అంటే బహుమానాన్ని ఇచ్చేవాడు ఎవడు? పుచ్చుకొనేవాడు ఎవడు? అని చిరునవ్వు నవ్వారు. ఈ బహుమానాలు ఇవ్వటాలు పుచ్చుకోవటాలు ఇవి అన్నీ ద్వైత్వానికి సంబంధించిన మాటలు, వాటిని తీసి ఒక ప్రక్కన పెట్టు. ఇవి అన్నీ దేహగతాలు, మనోగతాలు. లౌరి, ఇవి అన్నీ స్వప్నంతో సమానము కాని మనం వెళ్ళవలసింది హృదయంలోనికి. నీహృదయంలో ఉన్న ఈశ్వరుడే నీకు గతి, ఆయనే నీ పతి, నీవు పొందవలసింది కూడా ఆయననే. ఆయనను విశ్వసిస్తే ఆయన నీ పట్ల దయచూపిస్తాడు. ఆయన దయవలన నీవు జననమరణ చక్రం నుండి విడుదల పొందుతావు. అందువలన నీ హృదయంలో ఉన్నసత్యంవైపుకు నీ సాధనను గురిపెట్టు లౌరీ అన్నారు భగవాన్. అప్పుడు లౌరీ భగవాన్‌కు నమస్కరించి వెళ్ళిపోతూ మధ్యమధ్యలో వెనుకకు తిరిగి గురువు యొక్క మొఖాన్ని చూస్తూ ఆ మొఖంలో ఉన్న శాంతిని ఆనందాన్ని ఆస్వాదిస్తూ నెమ్మదిగా వెళ్ళిపోయాడు.